

Manden indenfor Ægteskabet i formueretlig Henseende, maa Konsekvensen blive, at man forsøger at gennemføre Princippet om den lige Løn for Kvinder og Mænd. Saa vil det blive Kvindernes egen Sag at vise, at de under de nye Forhold kan staa sig i Konkurrencen med Mændene. Kan de det, er der ikke sket noget som helst galt ved, at man er gaaet til at gennemføre Princippet; kan de det ikke, ja, saa er det for saa vidt værst for Kvinderne selv, for saa vil de blive den almindelige Konkurrences Love undergivet, og kan de ikke klare det samme Arbejde for den samme Betaling som Mændene, vil de bukke under i Konkurrencen. Til dette Øjeblik har man ikke kunnet føre noget Bevis for, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig i den Henseende, fordi Kvinderne hidtil i Statens Tjeneste har arbejdet for en lavere Løn end Mændene; og jeg vil have Lov til her, fordi jeg selv arbejder i en Etat, hvis Personale nu hovedsagelig bestaar af Kvinder, at sige, at jeg for en væsentlig Del tilskriver den Nedgang i Antallet af de mandlige ansatte, som efterhaanden er sket indenfor denne Etat, Telegrafvæsenet, det Forhold, at Administrationen har set sin Regning ved at benytte den kvindelige Arbejdskraft, fordi den var billigere end den mandlige. Dette Forhold ændres nu gennem de Bestemmelser, der er indsatte i dette Lovforslag, og jeg for mit Vedkommende har med Glæde tiltraadt det og vil anbefale de ærede Medlemmer ikke at forlade dette Grundlag, saaledes at vi, naar Forslaget bliver endeligt vedtaget i dette Ting — det sker vel om ikke saa længe —, ogsaa har faaet gennemført Princippet lige Løn for Kvinder og Mænd.

Men i Forbindelse med Spørgsmaalet om den lige Løn har der indenfor Kommissionen været rejst Spørgsmaalet om Forsørger- eller Børnetillæg. Sagen er den, at hvorledes man end ser paa Spørgsmaalet om den lige Løn for Kvinder og Mænd, saa er der et Forhold, der er iøjnespringende, og det er det, at gennemgaaende paahviler der den mandlige Tjenestemand Forsørgerpligt i langt højere Grad end den kvindelige; og naar man nu vilde gaa til den lige Løns Indførelse, saa ønskede man fra visse Sider i Kommissionen, og jeg hørte med dertil, at fremdrage det Spørgsmaal, om man saa ikke burde give de forsørgende Tjenestemænd — og det drejede sig selvfølgelig baade om kvindelige og mandlige forsørgende Tjenestemænd — et Forsørgertillæg. Som ærede Medlemmer vil have set af Kommissionsbetænkningen, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed om et Forslag i saa Hen-

seende indenfor Kommissionen; Spørgsmaalet staaar aabent. De, der ikke mente at kunne gaa med til at foreslaa Indførelse af Forsørgertillæg, har set saaledes paa det, at man ikke for Tjenestemændene kunde gennemføre en isoleret Foranstaltning i den Retning; skulde et Forsørgertillæg overhovedet kunne gennemføres, maatte Spørgsmaalet rejses i Forbindelse med en almindelig social Lovgivning, der ikke blot gjaldt Tjenestemændene, men den hele Befolkning, og dette er et Argument, som i alt Fald jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet afvise. Jeg synes, der er meget, der taler for en saadan Ordning, men jeg indser paa den anden Side, at det vilde blive en overordentlig kostbar Lovgivning, hvis man skulde gaa til Princippet Gennemførelse i al Almindelighed. Derfor vil jeg ønske, at man i det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat og faar med denne Sag at gøre, endnu en Gang vil undersøge Spørgsmaalet, om det er muligt at finde Veje, hvorved man kunde vederlægge den større Forsørgelsespligt, de mandlige Tjenestemænd har i Forhold til de kvindelige.

Den Grundløn, som er fastsat i Forslaget, er fastsat paa Grundlag af Prisniveauet i 1916, og Grundlønnen bestaar jo ikke blot af Grundlønnen selv, men ogsaa af de Alderstillæg, der lægges til. Dår maa jeg ogsaa sige, at det er mig en Tilfredsstillelse at notere, at der i dette Forslag findes færre Alderstillæg end i de nugældende Lønningslove, og at disse Alderstillæg falder med kortere Mellemrum. Ser man f. Eks. paa Statsbanerne, vil man se, at i 1ste—4de Lønningsklasse er der ingen Alderstillæg; i disse fire Klasser opnaar man Slutlønnen straks. 5te, 6te og 13de Lønningsklasse har Alderstillæg, der falder efter 5 Aar, og 7de—9de, 11te—12te og 14de—18de Lønningsklasse har Alderstillæg, der falder hvert 3die Aar. I Bund- og Avancementsklasserne er selvfølgelig Alderstillægene forskellige. I Bundklasserne er de 120—360 Kr. og i Avancementsklasserne henholdsvis 360 og 600 Kr. aarlig.

Desuden er der tillagt Lønningen et Stedstillæg, der varierer efter det Opholdssted, hvor Tjenestemanden befinder sig. I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner ydes der 270 Kr. aarlig, dog ikke udover 20 pCt. af Grundlønnen; i de større Provinsbyer 210 Kr. aarlig, men ikke over 15 pCt. af Grundlønnen, og i de mindre Provinsbyer og Stationsbyer ydes et Stedstillæg af 150 Kr., dog ikke over 10 pCt.

Saa ydes dernæst et Dyrtidstillæg. I dette Dyrtidstillæg er der bevaret noget af